Пресуда

Београдско-трговачког Суда као надлежног у парници

Андрије Раде овд. бакалина, кога заступа г. Марко Сузановић овд. адвокат,

против

Марица Адлера овд. трговк. агента, кога заступа г. Урош Поповић адвокат овд., а овога опет г. Милан Марковић опет. нов,

због оспорене их непотпуне уговора, изоставе и куповине робе робе

Судили су:

Подседник Суда Раде Сиовановић

Судије:

Ђ. Аксимовић

Захарије Б. Ђурић

Срет. Никоћ. Ђорђевић

Срет. Марковић

Деловођа секретар

Ант. Ненадовић

Тужилац је представио како му је тужена, по писменом уговору продао 25. јанова шећерлиског робе робе и евстодијске т. ј. прочитодијске т. ј. на веру тако, да му је у року месеца до Октобра 1872. и како тужени овај уговор није испунио а јак робе, коју обичне сарадне 50-60 ока, покупила је у Октобру месецу и даље сад. ј. на веру.

Пошто је он овим непотпуним уговором, то је изгубио, да му тужени дође Суду платити на 1500. ока продате а не предате му робе то з. ј. чарш. у ме накнаде.

За доказ, да му је ухваћени тамко вгу-
ле изгорао, т. ј. да у џаку вегуле у десну руку имао
50-60. ока, и да је вегула била по 12. д. у Окто-
и даље ће ићи бољитак, ако ухваћени непрекина,
навео је, да то ништа доказати не.

Ухваћени није на тужбу одговорио, ма
да му је иста по Ф.№ 336. на одговор предата.

На почетку управног. тужиоца остао је при
тужби.

Управ. туженога одговорио је, да у делу угово-
ру по коме је тужени у Октобру месецу био ду-
жан у Октобру достављати рибу тужиоцу, рекло-
ме се да је таковог мајо предати тужиоцу не
само у почетку и средини, но и на крају месеца
Октобра, и тужени дајући се уговора, такови
је испунио, само на неколико дана касније, јер по гласу
спроводнога писма које је поднео под 12. види се,
да је та риба, као упућена 25. Новембра по рим.,
а нашег тринаестог /13/ дошла овде у Београд
и тужиоцу предата по гласу подношеног рачу-
на то 12. а он такову није мао да прими.

Овом малом закашњењу узрок
томе јесен, јер се чекало да ова слане, пошто би
иначе риба покварена била; и са тога слатка буде,
да је туженог тамо Живојн, што риба није ра-
није сишла, — немоћне вам сваки ни стојена о ка-
квој одговорности тим иде, што се, дакле, риба
дошла за ваше имена, а она је на три дана
иде бољитка имена, дакле ће времена потрошка
тужиоцу дошла, и предавана, а друго зато,

ИСТОРИЈСКИ АРХИВ БЕОГРАД

ИАБ-Л-К.1555-1874-119-311

што по гласу тужбе тужилац признаје, да је крађа у месецу Новембру у дени почела, јер у времену, Кад му је она измакла била, што показује отац да је своје користи ради хтео сваканда да не дође, јер није имао нужде да је одбаци. Предлагаву, ти се наведена §. 556. грађ. зак. по Коме је тужилац дужан био да прати исцурене уговора, а не од тога, Кеов сам да одустаје; обара Кривицу за неисцурене уговора на тужиоца; ко е тога тражи, да се нађе од тужбе, Као из неумесне одбије.

Пуномоћник тужиоца навео је, да тужена није исцурио уговор, ни онда Када је требало, па Кад он то потврђује, онда је на њему терет, да то докаже; а поднетим аргументима он то не доказује, јер су сами оне без своје вредности.

Записи на поднету обави, тужени сам доказује, да је тек 20. Новембра год. пошао / предавао регулу његовом властодавцу, јер Кеов моје дужније, него што је уговорено.

А да је предавао регулу, Какву је требало, о томе и нема никаква доказа. Тужиочи начис на обави, Дечки је написан, а његов властодавац и нема Дечки да тиме, јер Кеов није његов.

Пуномоћ. тужиоца остаје при томе да се тужи тоне доказе дени. Што се пак тиче тежине Какова сваке се са тужиоцем, да су 25. цела, па могли имати тежине 1500. ока, односно количине накнаде по 6. д. од оке није противан, да се по предлогу тужиоца вештачки извиди,

ИСТОРИЈСКИ АРХИВ БЕОГРАДА

по што је регула за време осите болнична и то онаква, каква је уведена.

На одређеном рочишту под бр. 4127. сви тати вештаци показали су једногласно, да је регула примењена онаква, каква је овде уведена у градско-болнички пост у Београду продавана на ваше т. ј. на вреду 10. д. 20. д. чер. на оку, а на Бучу продавала се по 12-15. д. чарш. од ове, па пошто је тако козји гостио продати.

Трговац стужнога није ништа приметио на горњу вештака.

За овим позвани сами трговац стужнога, да се према изјави стужнога на белешци од 13. д. мес. одговори шта, да је стужилац са рибом задовољан, па ову није хтео примити, остарели о овој понуди, одговори, да је његов властодавац задовољан са старом и поквареном рибом — регулом — од стужнога, а не са онаквом каква је уведена, па зато није је хтео примити.

Даље рече, да је његов властодавац баш сам а бакали не продају на вреду рибу, него је Бучем, па тамо нему се има доћи од продавце стране оно, што би у цени, по козји би је Бучом продавао, добио.

Заступник стужнога није ништа приметио на казивање вештака. А одговорио по, ниже стужилац, рече, да се из спроводног писма, које му је предавано, не може видити каква

ИСТОРИЈСКИ АРХИВ БЕОГРАДА

Ф-XIX Р-391/1874

је риба била, доми повређена, или не, за се тужеников не мисли, то мисле тужилац рибу продаде, но само то што је купује.

Према овоме Суд је београдско-трговачки својом одлуком бр. 4127. од 26. марта 1893. год. на основу свију горе наведених разлога, донео такво решење, да се тужилац одбија од захтева свог одбије, и да на 4500. д. гар. коју оштету поли тужену, плати Суду горњу, другом тужеоцу и осталу такође и вештаци, ма: Илији Бори и Лазару Бачуч, свакоме по 6. дн. у име дијурне, па Коста Панић за трошку не тражи, напослетку да плати тужеоцу 6. #д. у име заступничке награде.

Но то задовољење заступника тужиоца, апелациони Суд разматрајући дело ово нашао је, да окружни Судови према одлуци §. 16. у. т. суђења њихова решавају по вишим гласовима а ово законско наређење односи се и на Суд трговачки, па и он по §. 2. устројства свог делати у реду окружних Судова.

Пресуда коју је овде изречена, нема велике протопене висине, коју је у наведеним §§ 16. устројства окружних Судова изражене, па су од четири Судије, два и два подвојени, — а кад висине нема, онда, нема ни пресуде, коју би апелациони Суд имао да разматра! Зато по основу § 317. грађ. посп. апелациони Суд, решава писма својим од 20. августа ове год. бр. 1212.

ИСТОРИЈСКИ АРХИВ БЕОГРАДА

вратио је ово дело Суду, с тим, да се у овом случају поступи наредбом §. 12. устројственог зак. т. ј. узме у суђење и стварног члана, па другу пресуду изрече, и с' новим надлежно поступи.

Пошто су даље примедбе Апелационог Суда по §. 111. посл. грађ. за Суд овај обвезне, то према томе, а с обзиром и на доста му уважене разлоге обе горе поступке, Суд овај у данашњој седници свој призвао је и стварног Судију г. Лукеља, вити, и пошто је наново сва акта расмотрио, нашао:

1., да се подлежним уговором према §. 189. посл. грађ. и §. 75. изв. зак. доказује, да се тужени обвезао издати тужиоцу сторну рибу у Октобру месецу прошле године, који уговор обе стране признају, према који је уговору тужени био у праву издати тужиоцу јесуву или у почетку, или у средини или последњу на крају месеца Октобра §. 547. зак. грађ.

2., да се подлежним сведоцима очевидно одстране туженика и признанком тужиоца доказује, да је јесуља тек отрешена у Сентандреји средом месеца Новембра т. године и тужилац са истом рибом пошао 20. истог месеца Новембра, па је он тужилац-није хтео примити, зато, што му вели, нису није издати на одређено по уговору време, па у околности и сам тужилац признаје, с тим, да риба није хтео примити и зато, што је стара и слудномова била, и није одговарала уговору; но

3., да уговору тужиоца о неиспуњењу обе рибе, у времену пада му је нуђена т. ј. 20. Новембра

ИСТОРИЈСКИ АРХИВ БЕОГРАД
КПБ-1-К1555-1874-Ф19-341

прошле год., нема места зато, [illegible] ти по слу-
гу и одређену §. 560. грађ. зак. [illegible] му рибу
дужан био измирити, па за оштету, а ако би какву
имао, што му није та риба на време предата
од тужиочева наводу тврдити, то се као што
се види тужени уговор испуни, само туђе на време
а не да од уговора одустане и оштету на сву рибу
захтева; зато чега се тужилац од тужиочева свог
као неумесног одбити има, онда пре, што се зна,
да је прошла јесен шкрта била, и продавац могао
се и морао бојати, да се риба не поквари путујући
од Пирота до Београда, ће му с'шкрта није ни
могао баш на уречено време моћи послати и предати;

4., да отац наводу тужиочеву, да риба није
могао примити ни с'шкрта, што је покварена била,
нема места зато, што се из тог[illegible] сарадо,
ног писма по коме му је риба пуштена, не види ка-
ква је риба т. ј. да ли онаква каква је уговорена,
или је покварена, а сам изјављује да сторну
рибу ни видео није;

5., да се вештачким извођењем доказа §. 246.
грађ. суд. с'потпуном на §§. 210. и 218. истог суд.
законика, да је рибица онака, каква је уговорена
испоручена на времену ту прошло бољим судом
овде у Београду по 10. д. 20. ист. чарш. оку, а на
Бечму 12-13. д. чарш. оку; Па како је уговорена
риба испоручена по 9. д. чар. оке и како ту,
милац тужи да му се за оштету плати по
3. д. на оку, јер вели да ти рибу оку продаје на
Бечму а не на времену, то се ова разлика

ИСТОРИЈСКИ АРХИВ БЕОГРАДА

изнета одели свешчика у изнурене ухоте,
и на ову такву парничну рачунати.

Ово ових узрока а е потврђени и на §§.
258. 56. и 57. грађ. учеш. и §. 50. зак. о адвокатима

Суд београдско-~~шабачки~~

Пресуђује:

Да се тужилац од тужене свог одбије,
и да плати на 4500-д. чар. као оштету нашој
туженој, суду парничну, држави и
осталу такву, и вештацима: Илији Бели
и Лазару Бонци по 6. дв. дн. Кости Па-
ћу ништа заштуду не тражи; напоследку да плати
тужене 6.# у име заступничке награде.

Тако пресуђено у Шабачком суду
20. Септембра 1895. год. бр. 8604. Београд

Секретар
Потписано

Председник Суда
Потписано

Вас. Поповић

ИСТОРИЈСКИ АРХИВ БЕОГРАДА

ИАБ ф. XIX р. 377/1974